

2 . Adamclisi | Județ: Constanța | Punct: Cetate | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 60892.08

Perioade: Antichitate, Evul Mediu

Epoci: Epoca romană timpurie, Epoca romană târzie, Epoca migrațiilor

Tipuri sit: exploatare/carieră, amenajare/construcție

Categorii sit: Apărare (construcții defensive), Domestic, Religios, ritual și funerar, Transport

Autori: Gheorghe Papuc, Gabriel Talmațchi

Instituții: Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța

Raport

În cadrul campaniei arheologice din anul 2005 din sectorul CI al cetății Tropaeum Traiani au fost continuate cercetările după o întrerupere de un an. Astfel s-au obținut noi informații privind imaginea de ansamblu a complexelor de locuire târzie din această parte a cetății. Au fost trasate două noi secțiuni CS 11 și CS12) cu dimensiunile de 15 x 3 m, la 1 m de secțiunile cercetate anterior.

În cele două secțiuni realizate, în afara unui material litic și ceramic provenit din dărâmăturile ce caracterizează ultimul (penultimul) strat arheologic al cetății, au apărut resturile a cel puțin două sau chiar trei edificii. În CS11, pe fondul unei variații a terenului au apărut la doar -0,25 m o latură a unui edificiu târziu, sub forma unui zid legat cu pământ și cu o grosime de 1,50-1,60 m. Acesta era compus din blocuri mari și mici de piatră, apare cu precădere în această secțiune și foarte vag în cea de-a doua, fiind distrus pe o mică porțiune în interiorul secțiunii CS11, cu urme de demantelare, fapt care ne-ar putea oferi ideea creării unui eventual loc de trecere. În interiorul și exteriorul acestui edificiu s-a degajat un strat amplu de dărâmătură, format din bucăți de piatră, fragmente de țiglă, cărămizi, resturi de olane și numeroase bucăți de chirpic. De asemenea, a fost identificată până la podeaua sa, la -1,10 -1,20 m, o mare cantitate de cenușă și fragmente de sticlă topită, urme ale unui puternic incendiu fiind identificate peste tot. Am considera, în mod ipotetic, acest incendiu datorat invaziei avare de la momentul anului 586 p.Chr. Tot în cadrul aceleiași secțiuni, în capetele sale am identificat alte două ziduri. Cel dinspre E este realizat din bucăți de piatră medii și mici legate cu pământ, orientat S-N, ce pătrunde și este mult mai bine reprezentat în cea de-a doua secțiune. În cel de-al doilea capăt, spre V, apare latura unui alt edificiu, de asemenea compus din bucăți de piatră legată cu pământ, dar de data aceasta bucățile sunt uniforme din punct de vedere al dimensiunilor și total diferite ca imagine de ansamblu față de celelalte două. Această latură a edificiului apare și în secțiunea CS 12 și se întrerupe pe la mijlocul ei, lăsând și aici imaginea posibilității existenței unei mici porțițe de acces.

Revenind la zidul dinspre E după cum am mai menționat, el apare și în CS12, având o lățime de 1,20 m. El continuă până în mijlocul c. 4, de unde pare a fi puternic martelat, revenind abia în c. 5, dar mai îngust, de 0,76 m. Cu alte cuvinte, între cele două părți de zid intervine un spațiu de aprox. 1,60-1,70 m lungime și 1,20 m lățime, unde pare a fi amenajată o porțiță sau un culoar de acces, realizat posterior zidului, având de o parte și de alta praguri de intrare-ieșire. Acest zid pare a fi construit peste un altul, făcut tot din bucăți de piatră legate cu pământ, dar având și zone amenajate cu chirpic, perfect nivelate, așa cum am putut observa în caroul 8. Pe latura de N apar două mici spații (cămăruțe?) de 1 x 1 m, respectiv 1 x 0,50 m. În acest stadiu al cercetărilor nu îi putem încă cunoaște rolul și funcționalitatea lor. Tot în această secțiune, în c. 1, în colțul de NV mai apar resturile unui alt zid compus din bucăți medii și mici de piatră amestecate cu pământ, acesta fiind orientat E-V. El pare a intersecta un rest de stradă, destul de distrusă, surprinsă pe alocuri doar pe 1 m. Din aceeași secțiune, din umplutură, au apărut două monede de bronz: prima (la -0,50 m) este un antonianian fourrée databil în sec. III p.Chr, iar cea de-a doua (la -0,25 m) este un folles de la Iustinian. Și în aceasta

secțiune a fost degajat un strat bogat de dărâmătură, fiind descoperite fragmente ceramice din sec. V-VI p.Chr, sticlă, bucăți de chirpic ars etc.

Sperăm ca următoarele cercetări să ne ofere mult mai multe date, al căror suport arheologic să ne permită rezolvarea majorității problemelor apărute în prezenta campanie.

Informații suplimentare online

[Raportul 3280 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
